

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה
18:04	17:26	16:11
18:00	17:27	16:26
18:00	17:25	16:17
18:04	17:29	16:30

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

פרשת ויחי • י"ח טבת תשפ"א • גיליון 703

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

כאן המאמין בא ועושה יישוב הדעת ואומר לעצמו: למה אין לי דיווג? כי ה' לא נתן לי. נקודה. ולמה ה' לא נתן לי עד עכשיו, וכי הוא לא רוצה שאני אתחתן חלילה? חס ושלום. וכי אבא לא רוצה שיהיה הכי טוב לילדים שלו? ברור ואני מאמין באמונה שלימה שהוא רוצה שיהיה לי רק טוב, וברור ואני מאמין באמונה שלימה שהוא רוצה שאתחתן, וברור ואני מאמין באמונה שלימה שצר לו מכך שאני עדיין לא מוצא את דיווגי, וברור לי ואני מאמין באמונה שלימה שהוא יכול לתת לי בכל רגע את הדיווג המתאים לי ביותר, וברור לי ואני מאמין באמונה שלימה שהוא רוצה לעשות הכול עבורי.

הבעיה האמתית - העבודה האמתית

את הידיעה הזאת צריכים לחיות. וכאן אין שתי אפשרויות. אם אתה חי אותה - אתה מודה לה' ושםח באמת, כי ברור לך שאתה בטיפול הטוב ביותר. ואם אתה לא שםח וקשה לך להודות ולשמוח וממילא אתה סובל - זה אומר שהאמונה הזאת חסרה לך. זה חד וחלק. ולכן עיקר העבודה שלך בניסיון של חוסר דיווג זה פשוט לקנות את הידיעה שה' אוהב אותך. אבל לא רק כמילים יפות, אלא כעבודה מעשית, כלומר לראות איך זה מתבטא בצרה המסוימת שלך, ואיך זה מאיר את המציאות המסוימת שלך! אם אתה לא שםח, זה אומר שאתה לא חי באמונה. אז מה הצרה שלך? החוסר בדיווג? לא. אלא החוסר באמונה זו הצרה האמתית שלך.

תצליח ברווקות - תצליח בזוגיות

בשבוע שעבר הדגמנו את זה על פי משל של הילד המוצלח. מה עושה ילד מוצלח - האם אלה ההצלחות שלו? לא. אלא מה שעושה ילד מוצלח זה איך הוא מקבל את הכשלונות שלו. אם הוא לא יודע לקבל את הכשלונות שלו - אין לו סיכוי להצליח בחיים. ואם הוא נשאר שמח בכשלונות ובבעיות - זה ילד שתמיד יישאר שמח, תמיד ימשיך לנסות, וממילא זה ברור שהוא המוצלח האמתי, כי הוא יעשה תמיד כל שביכולתו. המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

להפוך ידע לכוח

לרדת לקרקע

השבוע אני רוצה להיות קצת יותר מעשי. כתבתי שני מאמרים על אהבת ה' אלני, ורבים ביקשו ממני להסביר איך זה מתבטא למעשה בחיים עצמם. כמו שאומרים ברחוב: "זה רעיון יפה אבל איך קונים עם זה לחם?" והם צודקים. כי ידע נפלא ועמוק נכון ואמתי ככל שיהיה לא יכול לעזור לאדם בלי פרקטיקה, בלי לראות איך הדברים מתבטאים להלכה ולמעשה.

לכן ההצלחה הגדולה של הספר "בגן האמונה" הייתה בגלל שרובו כתוב בצורה המעשית ביותר. הפרק המרכזי והגדול ביותר בספר הוא פרק הדוגמאות המעשיות שבו המחשתי והדגמתי את יסודות האמונה בכל תחומי החיים לפרטי הפרטים. בלי החלק המעשי, הספר הזה היה נשאר ספר של רעיונות יפים גרידא וכמעט לא הייתה לו השפעה. החלק

המעשי מתרגם את הרעיונות למציאות והופך את הידע לכוח ממשי לשוני החיים, כמו שאני שומע בלי סוף עדויות וסיפורים אישיים מכל רחבי העולם על ההשפעה המדהימה של הספר הזה עליהם.

בשבועיים האחרונים הסברנו שכל הצלחת החיים תלויה בידיעה שה' אוהב אותך, ובמאמר זה נשתדל להראות איך זה בא לידי ביטוי ברגעי הניסיון.

הסבל אינו כורח המציאות

דוגמה נפוצה מאוד היא ניסיון הרווקות. ניסיון קשה ומורט עצבים. אין לך דבר מתסכל כרווק או רווקה מתבגרים. אני פוגש את אותם הרווקים ומצטער בצרתם ובסבלם. והכי קווא לראות ולשמוע את אלה שאומרים לך: "אבל אני מתפלל כל כך הרבה ולא נושע..." ומתחילים ליפול מהתפילה.

אבל אני גם מכיר רווקים רבים שעוברים את אותו ניסיון בחיוך ובשמחה. ולכן אני יודע מהניסיון שאת כל הקושי ואת כל הסבל הזה אפשר למנוע. במה זה תלוי? באמונה שאתה מאמין שהכול לטובה, ובזה שאתה מפנים את זה עד לרמה שאתה יכול לומר תודה על העיכוב. אבל איך באמת אפשר לומר תודה? הרי בפועל זה מאוד לא טוב ולא נעים להיות לבד? כאן בדיוק נכנס היסוד באמונה שה' אוהב אותך שכל האמונה וההודיה בניית עליו!

אין לך דבר מתסכל כרווק או רווקה מתבגרים. אני פוגש את אותם הרווקים ומצטער בצרתם ובסבלם. והכי קווא לראות ולשמוע את אלה שאומרים לך: "אבל אני מתפלל כל כך הרבה ולא נושע..." ומתחילים ליפול מהאמונה ומהתפילה.

חוגי בית עם הרב שלום ארוש שליט"א

שיעורים עוצמתיים עם מסרים לחיים

הזמן עוד היום! שיעור בביתך או בבית הכנסת

052-8985551

בדיחות הדעת

הצעת יעול: להציב את החיסון בקופות החולים, מי שרצה להצביע יקבל את החיסון ויצביע לנכנסת 24, כעבור 21 יום לקבל את המנה השניה של החיסון ויצביע לנכנסת 25.

העלון מוקדש
לזרע בר קימא
נאור בן רבקה
ואפרת בת אהובה

להקדשת העלון: 02-5308000

ובד"כ היא "לאפס" ולעצב את אישיותו של הילד שיבין שהוא לא יכול לעשות ככל העולה על רוחו והתנהגותו "המרדנית" לא תעבור בשתיקה, אך הצורה שבה הוא מקבל אותה, לא תמיד תקינה. אני כמבוגר, מקבל את הסייגים כמובנים מאליהם וכחלק מ"תורת הקיום", משום שאני מבין את הסכנה שבחוסר ציות לכללים ולסייגים. יכולת הבקרה העצמית וכוח השפיעה שלי, רואה את התוצאות ההרסניות היכולות לבוא כתוצאה מחוסר סדר ומשמעת עצמית ומחוסר ציות לחוקים ולכללים ולכן אני מקבל את המושג "חוקים וגבולות" בהבנה והסכמה. אולם הילד הצעיר בשונה מהמבוגר, אינו רואה ומבין על מה ולמה נאסרו עליו דברים רבים כל כך, הוא מקבל רושם מוטעה שהעולם מלא באיסורים או שהמבוגרים נהנים מלהיות רודנים ושליטים דיקטטוריים שכל מטרתם היא השליטה ואכיפת החוק ומשתמשים בסמכותם כחורה, לאסור, להעניש ולצוק. ולכן נדרשת הדרכה אישית ע"מ להכיר את טבעי הילדים ולכוון אותם בע"ה בהתאם.

סדנת הצלחה

לאחר בקשות רבות של הורים, אפתח שוב בע"ה בחודש שבט, סדנת הנחיית הורים. למי שמכיר את הסדנאות שלי, אלו אינם מפגשי הרצאה, זו סדנת עבודה משותפת. על מנת ליצור קבוצת-עבודה כמעט אישית, בכל קבוצה ישתתפו 6 אבות או 6 אמהות בלבד. הורים המעוניינים בע"ה,

ניתן להירשם במספר טלפון 0548-434-435.

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

סמכות הורית ומשמעת פרק יא'

"דני, תכבה בבקשה מיד את האור ותישן, השעה כבר תשע וחצי..." "אמא אני לא יכול לישון, אני לא מצליח להירדם." אני יכול לקרוא עוד קצת?!" "דני אתה קורא כבר שעה. תכבה מיד את האור ותישן, אין לא יכול-יש לא רוצה. מי שרוצה-יכול" אין לא יכול, יש לא רוצה! הורים יקרים, מה דעתכם על תשובתה של אמא של דני, תשובה צודקת לא? יש אפילו בתים שמשתמשים במשפטים מעין אלו בתדירות גבוהה, האם בצדק? בוודאי אין חולק, שמי שרוצה- יכול, אך האם הילד בכלל "רוצה"?!... לעיתים, זוהי בעצם עיקר ה"בעיה" שהילד "לא רוצה", הילד רוצה לעשות רק מה שהוא רוצה ולא רוצה להיות ממושמע! אבל לפני שאנחנו מתנפלים על ה"רוצה" של הילד, נזכור שלפעמים יש לילד בעיה גם ב"יכול", בואו ונבדוק מדוע דני בכותרת אינו מצליח להירדם, יכול להיות שהוא לא "רוצה" אבל גם יכול מאד להיות שהוא לא "יכול"...

רוצה אבל לא יכול

הזכרנו בעבר את הדוגמא של: "אי ציות מתוך חוסר יכולת לציית". לדוגמא: ילדכם עלול לא לציית לכם, אם תדרשו ממנו משהו שאינו יכול לעמוד בו, בגלל גילו, טבעו או מסיבות אחרות. אם תשלחו את הילד לישון בשעה שבע בערב לאחר שישן שעתיים בצהריים, כעת כשאני עייף, סביר להניח- שישיר, או שילך למיטה אך יקרא לכם כל רגע באמתלאות שונות ומשונות כגון: "אמא! מים... שכחתי את ה... אני צריך לשרותים... תכסי אותי" וכדו' הילד באמת לא צריך כלום, הוא פשוט אינו מסוגל להירדם. הוא לא עושה זאת מתוך כוונה להכעיס, וזה בכלל לא קשור לחוסר משמעת, אלא פשוט כי דרשתם ממנו עכשיו דרישה שאינו יכול לעמוד בה. אחד הפיתרונות במצב כזה, הוא פשוט להפסיק את שנת הצהריים שלו. דוגמא נוספת: אם ילדכם הקטן מתעקש לאכול בידיו במקום במזלג, אולי הוא לא ממושמע?! והראיה, שאתם אומרים לו בכל ארוחה לאכול בעזרת מזלג והוא "מסרב"? ומצד שני, ייתכן מאוד שהוא אוכל בידיו, פשוט כי עדיין קשה לו. ולכן, אם לא תכריחו אותו לאכול עם מזלג ורק תפרגנו לו

כבשים תמימים

במסיבה שהייתי נוכח בה פעם, דרשו זוג הורים מילדם בן החמש, לשבת לידם יפה במשך 3 שעות ולהאזין לעומדים, מצגות וחידונים והכריחו אותו בצעקות ואיומים, לא לקום מהמקום. לדעתי דרישתם הייתה קצת מוגזמת בהתחשב בגיל הילד. חשוב לזכור, שילדים קטנים אינם מסוגלים להיות בשקט זמן רב, או להימנע מלהתלכלך. לכן, שימו לב למגבלות של הילד ואל תדרשו ממנו משהו שאינו מסוגל לעמוד בו. הוא יסבול ויהיה מתוסכל מכך שלא הצליח להשביע את רצונם, והדבר יגרום עוגמת נפש לשניכם. ולכן אם החלטנו החלטה, שאינה קשורה ביישום החוקים של הבית (זכורים! אנחנו לא מדברים במאמרים של "סמכות הורית ומשמעת" על יישום החוקים של הבית, שאליהם אנו מתייחסים באופן שונה) וההחלטה הזו מתנגשת באחד הדברים האמורים לעיל, אל לנו לצפות למשמעת מיידית. אבל לא כל הילדים "כבשים תמימים" ובהחלט יש ילד שפשוט "לא רוצה" ועם ילד כזה צריך לעבוד על מוטיבציה שהיא אחד הנושאים שעליהם נדבר בע"ה בהמשך.

חוסר ההסברה-סכנה.

בינתיים אנו עדיין עסוקים בילד ה"לא יכול" כתוצאה מקונפליקט, התנגשות עם רצונות, קשיים על רקע של "חוסר יכולת להתמודד" בגלל סיבה, מקום, זמן וכדו' ולחוסר משמעת של ילד מסוג זה אפשר לגשת ולעבוד רק ע"י חיזוקים חיוביים, פרגונים ו"משרד הסברה". בד"כ ברוב הבתים שעובדים על משמעת, ולא בדרך של "חיתוך מסודר לשמירה על חוקים וגבולות", הילד בד"כ נתון כל הזמן למערכת חינוך לא הכי נעימה. אם נשמע היטב את האווירה של הבית נשים לב: שבבית שלנו כמעט כל דבר אסור וכל הזמן צועקים, עלינו להבין שכאשר אנחנו מחנכים את ילדינו לשמירת חוקים וגבולות "בחוסר סדר", הילד מקבל את כל ה"תרבות" שאליה אנו מנסים לחנכו- תרבות שהיא מלאה בסייגים ובאיסורים שונים. אנחנו משתמשים הרבה במילים: לא, אסור, תפסיק, נו, אולי די, כמה פעמים, אתה לא מבין וכו' וכו' הסייגים והאיסורים בבית, בוודאי מטרותם טובה

ליקוטי מוהר"ן
המסר של הרב שלום ארוש:

רבי נחמן אהרן שהספר של חקיקה א-הנאול
והנאול שרוב צמח ישראלי יצא לנאול א-הנאול
יבוא משה
כל מי שיקרא 10 ספרים יבין איך
יצא משה לו ולמשה משה משה
ורבני יצא משה משה משה משה
ואין יצא משה משה משה משה
שיגב לו יצא משה משה משה משה
ברוכה היתה לו יצא משה משה משה משה

להזמנות: 052-2240696

"כל מי שימנה 10 ספרים יפיק אותם
יונה שיהיה לו ולמשה משה משה משה"

כשבחץ חשור וקר, דואגים להדליק את האש בפנים!

האנשים קרד אצוק אברה?
אזכרים אירוף ואגם רוצים להוסיף או מהאזוק?
רוצים אפשוט משהו אפילו נשאר יקירכם?
גדולי תלמידי הרב ארוש מגיעים עד אליכם,
לערב שכולו התחזקות ושמחה!
לא אפילו!

חייגו: 058-4180994

ילדון חידודון

"התחת א-להים אני" נאמרו ע"י

אב ובן, בראשונה - באות המילים לדחות, ואילו
בפרשתנו להיענות?

תשובה פרשת מקץ: (מ"ב, כ"א) "ויאמרו איש אל אחיו איכל
א'שמים אנחנו"

הזוכה: אביגיל דיין, ירושלים.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מזל החודש קשת
- טוב ושפע -

טבת

כל יום יש לו את שפע הפרנסה שלו.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

איך עושים את זה?

כל כך כיף לנו לכתוב לכם ילדים יקרים,

כמו שאתם עוקבים אחרי הסיפורים שנכתבים
במדור הזה, אלו סיפורים שכתבו אותם ילדים,
ממש ככה, שפשוט לקחו את הרעיון הזה של-
לומר תודה על כל דבר, והם זכו לדבר הגדול
ביותר שזה- קרבת השם. (וגם זכו למתנה

ממנו...) הפעם רצינו לעזור לילדים
שקצת קשה להם לומר תודה
להשם, ולדבר איתו, או אולי
לא יודעים איך עושים את זה.

אז באמת, איך עושים את זה?

דבר ראשון, לדבר עם ה' זה פשוט
וקליל, כמו לדבר למי שהכי קרוב ללב,
בשפה פשוטה ובלשון שלך. בעיקר להודות
לו על כל הטוב שיש לכם, אם תתבוננו סביב
תראו המון המון טוב, זה כבר יוצר קשר טוב
עם אבא שבשמים. וכעת למשימה, כאשר יש
משהו שמפריע לכם, ולא נעים לכם, שאתם
רוצים לשנות אותו, לדוגמא: אם אתם רוצים
משהו מסוים למשל אופנים מיוחדות או אפילו
אם אתם רוצים להיות יותר אהובים בחברה,

אם יש צער או דאגה על ליבכם או אפילו
משהו כואב לכם. תתחילו קודם לחשוב על
הדברים הטובים שיש לכם, לדוגמא: הנשימה
שלכם, הבריאות שלכם, הצעצועים שלכם,
הורים, אחים אחיות וכו'... עכשיו הגיע הזמן
לומר להשם תודה על כל הדברים הטובים
שיש לכם (כמו שהזכרנו מקודם) אחרי זה מגיע
החלק הכי חשוב- לומר תודה על הדברים
שלא טוב לנו איתם ואנחנו רוצים לשנות
אותם. אנחנו נומר תודה עליהם אבל
תודה אמיתית שבאה מהלב, כי כל
מה שהשם עושה זה לטובתנו, ואם
אנחנו מאמינים שזה לטובה, אנחנו
אומרים על זה תודה מכל הלב.

ואנחנו אפילו לא מצפים שבטוח המצב
ישתנה, כי זה בטוח טוב לנו. אם הגעתם לשלב
הזה, אתם כבר תרגישו הרבה יותר טוב, הכי
חשוב. ולסיים לומר 8 פעמים את הפרק ק'
בתהילים- "מזמור לתודה" פרק קצר וקליל.
בעזרת ה' תזכו לישועות ובעיקר להרגיש את
קרבת אבא שבשמים. תשלחו לנו את התוצאות
שלכם ואת הסיפורים אנחנו נדאג לערוך אותם...
בהצלחה רבה קדימה למשימה...

מדור ילדים שעשועון מגוון

פתרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

כתב חידה

1. פתרו את כתב החידה, לפי "את בש" 2. מצאו את המקור לפסוק שהתקבל:

לדוג: בכפי- פוס

"ציכתל צרפתכ תפאמ ילכ גז משגל תא צטזגמי פמדגת שצי
בימ פבי תשאמ תשגצי פמהסד פמקרפ כגפש שדגש צתגה"

"

לחלום בגדול?

זה לא רק משפט חביב, לאנשים מסויימים - זה דרך חיים.

ודברים טובים מתחילים מאנשים טובים.

השנה הייתה תשס"ו, שלהי חורף, הרב נחמן ארוש הי"ו (בנו של הרב שלום ארוש שליט"א) עלעל בין דפי הספר "גן האמונה" והתפעל שוב ושוב מהעוצמה של המילים הכתובות בו, לרגע עבר ניצוץ בראשו -

כל כך הרבה חומר ותוכן מעביר הרב ארוש לעם ישראל, איך לא חשבנו על זה קודם - עלון מאת הרב שלום ארוש.

לאחר שגיבש את הרעיון למשהו מוחשי יותר (תכלס), הבין עד כמה הפרוצדורה לא פשוטה -

הרב ארוש כל כך עסוק - משיעור לשיעור ואחר כך לכתובת הספרים... (קשה לעקוב) אז מה עושה מיועצנו? זה פשוט:

מנסה לתפוס את הרב לכמה דקות בין לבין ולהספיק עם הדקות האלה אפילו "לחטוף" מאמר לפרשת שבוע...

וכך יצא העלון הראשון של "חוט של חסד" (רק בחסדי שמים כמוכן) בשחור לבן, בכמה מאות עותקים אולי 300 (מצחיק לחשוב על זה, אה) אבל זהו, שלאחר שהעלון הופץ, הפיזיקים החלו לזרום בלי הפסקה וברצף.

בשלב הזה הבין העורך היקר את העוצמה של הכלי הזה, וכמה צורך וביקוש יש לו.

כנראה שאור האמונה זה דבר שחזק ממני ומעוד כמה... מה שבטוח הוא שהמשוב החם נתן את הכח לרב נחמן להמשיך בעבודת הקודש ולפאר את העלון והחל להפיץ את העלון ב- 4,000 עותקים!

טוב,

עזרו לנו וענו על סקר קצר:

דרגו את 6 המדורים האהובים עליכם לפי סדר עדיפות:

- _____ 1.
- _____ 2.
- _____ 3.
- _____ 4.
- _____ 5.
- _____ 6.

שלחו לנו את התשובות למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252

*בין העונים על הסקר
יוגל מתנה

נראה
ל
ש
מ
כ
א
ן
ה
ת
י
א
ר
י
ם

מיותרים, הצצה
קטנה בעלון המפואר
שלנו כיום - מסבירה הכל...

העלון הוסיף נפח ועוד תוכן יקר
ערך, הלכה למעשה, ואם מדברים
על כמויות הדפסה, אמתח אתכם לסוף
המאמר (רמז - זה יותר ממה שחשבתם).
והדבר הכי חשוב בעלון המיוחד הזה מלבד
האקטואליות -

איכות, בלי פשרות.

הרב נחמן עומד על המשמר ומשתדל שהעלון
באמת יראה רוחני ויוכל להיכנס לכל בית יהודי בלב
שקט, ושמרנות לא סותרת את המראה המיוחד
של העלון שמושך את לב המעיין בו. מה גם שאתה
ממש לא חייב להיות משויך למגזר מסויים כדי
להתחבר אל העלון, העלון מתאים לכל גווי הקשת
של הציבור הרחב עם שם כולל הנקרא - "יהודים".

ועוד דבר שאי אפשר לדלג עליו - המפיצים
היקרים שלנו שמביאים את העלון לכל מקום בארץ,
ואפילו למקומות שרק הווז מכיר - מחיפה, לרכסים
ועד לבאר שבע ועד ליישובים נידחים בארץ שלא
ידעו על קיומם. יישר כח, הזכות היא שלכם ויהי
רצון שיעמוד לכם ותהי ברכה במעשה ידכם.

כיום

אנחנו חוגגים את שנת ה- 14 של העלון, גיליון
מספר 703, הדפסה של מאות אלפי עותקים,
אבל ההדפסה זה כלום לעומת ההפצה
ברשת ובמיקור חוץ - מגיע למעלה
מ- 250,000 צפיות! וכל האושר
הזה, באדיבות -

חוט של חסד.

לעלון חוט של חסד
שנים

כך זה התחיל:

שו"ת אקטואלי

השאלות שלכם, התשובות של הרב

עברות של בין אדם לחברו

איך מתחזקים באמונה על עברות של בין אדם לחברו? ואיך מצליחים לחיות באמונה ברגע של כעס?

האמונה, באמת הכל חושך. אבל עם העבודה של ההתבודדות והאמונה הכל זה אור נפלא, ומכל דבר אדם זוכה ומתקרב לה' יתברך.

לכן תראה להשיג את הספרים 'בגן האמונה', 'ובשדי יער', ותתחיל לחיות בגן עדן.

אישה שואלת: איך אפשר ברגע של כעס או שמשוה לא מסתדר לזכור שהכל בהשגחה ולחיות באמונה?

תשובה:

אכן ברגע של כעס זה ממש כמעט בלתי אפשרי!

בשביל לחיות באמונה את צריכה לקחת את עצמך בידים ולהתחיל מהלך של עבודה עצמית יום יומית. הן ללמוד על זה בכל יום והן לעשות על זה לפחות רבע שעה התבודדות:

"רבונו של עולם, כתוב בספר 'בגן האמונה', שבכל פעם שאני כועסת למעשה אני כועסת עליך! כי הרי כל מה שקורה איתי זה הכל ממך! ככה אתה רוצה שיקרה איתי! ואם כן, כשאני לא מקבלת את מה שאתה עושה איתי באמונה זה פירוש שאני לא מקבלת את מה שאתה רוצה. תרחם עליי! תן לי את האמונה הזו! תן לי את הדעת הזו! שאני אחיה באמונה!"

לא מתפללים סתם לא לכעוס. לדוגמה, כתבתי בספר 'בגן האמונה' בפרק על הכעס שכשאדם כועס הוא למעשה כועס על ה', וכאן לדוגמה צריכים לקחת את הדברים ולעשות מהם תפילות: "רבונו של עולם, תזכה אותי לדעת שבכל פעם שאני כועסת על מישהו למעשה אני כועסת עליך, כי כל דבר שקורה זה הכל ממך!", וככה יוצא שעיקר התפילה היא לזכות לאמונה ולא סתם להתפלל לא לכעוס.

צריכים ללמוד על הנושא ולעשות מזה תפילות. ואם ככה תעשי, תלמדי על הנושא, ותבקשי על זה בכל יום לפחות רבע שעה, יבוא זמן שכבר לא תכעסי! ואני לא אומר לך את זה סתם! כי אני בעצמי הכרתי כמה וכמה כעסנים, שבכח העבודה הזו זכו. והיום הם ב"ה חיים באמונה וקנו את מידת הסבלנות, כי כשעובדים - זוכים!

באה אליי אישה וסיפרה לי שהיא כבר לא יכולה לסבול את החיים שלה, שהיא כועסת ומצערות את הילדים שלה. אמרתי לה: "תתחילי לעבוד, תתחילי להתבודד, ואת תראי תוצאות".

זה ברור שאדם לא משתנה בשניה אחת! זו עבודה של הרבה הרבה זמן, אבל מי שמתמיד זוכה בסוף. תראי להשיג לעצמך את הספרים, 'בגן האמונה', 'ובשדי יער', ו'אור חדש', [לחפש 'בשדי יער' ו'אור חדש', 'ובגן האמונה' את העניין של כעס] בסיעתא דישמיא עם עבודה נכונה והתמדה תראי ישועות גדולות אמין!

שאלה: האמונה אומרת שכל מה שקרה קורה ויקרה הכל בגזירת הבורא. ואפילו הכישלונות שהאדם נכשל בהם ברוחניות וכל כיוצא בזה. שאלתי היא, מה לגבי עבירות שנשאלתי בבין אדם לחברו, איך מצליחים להתחזק באמונה שגם זו השגחה פרטית מלמעלה ולטובה, והרי יש כאן מי שנפגע, ואיך יתכן להתחזק באמונה על חשבונות?

ושאלה נוספת, מהי למעשה הטובה שיש בכשלונות בעבירות שבין אדם לחברו?

תשובה:

נענה על שני השאלות יחד, נכון שזה מעשה לא טוב בלשון עדינה וזה כואב שפגעת באדם מסוים. אבל אם תזכה להתעורר מזה ולהתקרב לה' זה בטח לטובה. אתה ודאי תסכים איתי שדבר שיקרב אותך לה' איתך בסופו של דבר הוא טוב.

אתן לך דוגמה.

לדוגמה, אדם שיש לו מידה רעה של כעס. ומטבע הדברים הוא פוגע באנשים.

הוא מאוד סובל מזה ורוצה להשתנות ולבטל את המידה הרעה הזו של כעס.

על כן הוא לומד בכל יום את הפרק על מידת הכעס בספר 'בגן האמונה', ומתבודד בכל יום, ומבקש על זה, שתתבטל ממנו אותה מידה רעה.

בין היתר, כחלק מהעבודה שהוא עושה עם עצמו, הוא לוקח שם של אדם מסוים שהוא פגע בו, את השם שלו ושם אמו, ומקדיש לו בכל יום חמש דקות של תפילה: "רבונו של עולם, האדם הזה פגעתי בו, תרחם עליו שיהיו לו חיים טובים ומתוקים. תן לו מה שהוא צריך ברוחניות, ובגשמיות, ותן בליבו שימחל לי..."

וככה יוצא, שבזכות הכישלון, שה' השגיח שהוא יפגע באדם מסוים - מלבד מה, שברור שהוא התעורר להתפלל יותר חזק וברצינות לבטל את מידת הכעס, כי הוא נוכח לראות עד כמה ההשלכות שלה הורסות לו את החיים וגורמות לו לפגוע בבני אדם, הוא גם זוכה להתעורר ולהתפלל על אותם אנשים שהוא פגע בהם. וכל זה נקרא שהוא מתעסק בלעשות תשובה. ונמצא שהכל לטובה.

כתוב בספר המידות: "מי שמתפלל על ישראֵל בקסירת-נפש, הפל אוֹהֵבִין אוֹתוֹ", ואפשר ללמוד מכאן גם לעניין שכשאדם מתפלל על אחד מישראל, על ידי זה הוא יאהב אותו. ממילא כשאתה מתפלל על אדם מסוים שפגעת בו יתהפך לו הלב וסוף כל סוף הוא יאהב אותך. ככה גם אתה עושה לו טובה בתפילות שלך, וגם הוא יאהב אותך, והכל יסתדר בסוף.

נכון, אתה צודק, מי שאין לו התבודדות, ואין לו את

שידור חי

על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
בכל יום שלישי, בשעה 20:00

שאלות ותשובות

ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד:
052-6672221

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

מלך מסיית ומחיה

כמה צריכים האשה והאיש לשמור על דיבורם! כי מה שנאמר במשלי: "מוות וחיים ביד לשון", כולל הרבה מאד עניינים: ראשית, הוא נכון לגבי בני אדם הקרובים להם, כגון בני הבית, שעל ידי הדיבור האשה או הבעל יכולים לתת להם חיים, לקרב אותם, לרומם אותם, לעורר בהם רצונות טובים, כיסופים, אהבה - הכול בדיבור. או שיכולים לפעול בדיבורם מוות נפשי של אותם קרובים חלילה, לשבור אותם, להרוס להם את החיים, לגמור אותם - הכול בדיבור. וכן הוא נכון לגבי בני אדם הרחוקים יותר, שעל ידי הדיבור אפשר להרוג אותם או להחיות אותם. יש דיבור ששובר את הזולת, מפיל אותה, הורס לו את הביטחון העצמי, וממש פוגע בנפשו, כי אין פגיעה גדולה יותר מהפגיעה שאדם נפגע על ידי דיבורם של אחרים, כמו שסיפרה בחזרה אחת, שמישהו פגע בה בדבר של מה בכך, והיא נשברה לרסיסים והתייאשה מהיהדות, מהאמונה. ולעומת זאת, יש דיבור שמרים את האדם, בונה אותו, מחיה אותו וכו'. כי אין דבר שיכול כל כך לרומם אדם, כמו הדיבור של אחרים אליו. לכן המצוות ש"בין אדם לחברו", רובן ככולן תלויות בדיבור:

אדם טוב. עוד תהיה לך פרנסה וכו' - כמה מלים של עידוד, ומיד הוא מתברך יותר, כי העיקר זה הפה. עיקר המצווה שה' משלם עליה זה הפה. כי החיית אותו בדיבור פיך. כאמור, הפנימיות של זה היא, שגם מי שנותן לעני מיליון דולר ולא לימד אותו אמונה וביטחון ולא הרים את רוחניותו, לא עשה כלום. וזה מרמז במה שדרשו חז"ל: בפיך - זו צדקה. לדוגמא: אמרתי פעם לאחד שסבל מעניות: תתפלל כל יום על ביטחון. תבקש מה': ריבונו של עולם, תן לי ביטחון שלם כך, שאתה יכול לפרנס אותי בלי ההשתדלות שלי. אתה יכול לפרנס אותי גם בלי התפילות שלי. תתחנן לה'. ועל ידי התפילות הללו תהיה לך מידת הביטחון ויהיה לך שפע. הנה עכשיו, אחרי שלמדתי אותו אמונה ופייסתי אותו, אם הצלחתי לפעול שישמע לי וילך ויעשה התבודדות על ביטחון, פתרתי לו את בעיית הפרנסה לכל החיים, כי הוא יצא מהמצב הרוחני של חסרון הדעת שגורם לו לעניות, ויזכה למחנה גדול שעל ידי זה יתמשך לו פרנסה ברחמים. לעומת זאת, אילו הייתי נותן לו רק כסף, אפילו סכום גדול, גם הסכום הזה היה מתמוסס לו בידים, משום שהוא נמצא במצב רוחני של עניות, ולכן בסופו של דבר היה חוזר לעניות שלו, מאחר שאין לו כלי רוחני לעושר, כמו שרואים, שהרבה שזכו בפיס, נהרסו להם החיים ונעשו בעלי חובות. ובשבוע הבא נביא דוגמאות נוספות ונלמד מדוע הדיבור חשוב לשלום הבית.

מצוות הצדקה - אף שלכאורה נראה, שמצווה זו אינה תלויה בדיבור אלא בנתינת העזרה הכספית לעני, אבל אמרו חז"ל, שהנותן צדקה לעני מתברך בשש ברכות, ואילו המפייסו בדברים מתברך באחת עשרה ברכות. נמצא, שכשמדבר עם העני ומעודד אותו, זה הרבה יותר ממה שנותן לו כסף. שערך בנפשכם: אדם אחד נותן לעני מיליון דולר - הוא מקבל שש ברכות. השני לא נותן לו אגורה שחוקה, רק מדבר איתו ומעודד אותו ומחזק אותו, ומבטיח לו שיתפלל עליו וכד' - והוא מקבל אחת עשרה ברכות! זהו הכוח של הדיבור! ההסבר על זה הוא, שגם מי שנתן לעני מיליון דולר, אומנם עזר לו כספית, אבל לא רומם לו את הנפש והדעת, וייתכן מאד, שאף שנתן לו כסף, הוא לא עזר לו ממש, שכן עדיין יש לו לאותו אדם חסרון בדעת, שבטעניו יהיו לו ייסורים. כי "דעת חסרת - מה קניית?" אבל זה המפייסו בדברים, מרומם את נפשו ודעתו של העני, ויוכל להשתנות שינוי של ממש בפנימיותו מחמת השמחה ופיקוח הדעת, שיש לו מאותם דברי עידוד וחזיון, וממילא ישתנו חייו לטובה, יותר מאילו היה מקבל סכום. לכן יאמר לעני: בורא עולם אוהב אותך, תדבר עם הבורא, הבורא שומע את התפילה שלך לפני כל התפילות של כל העולם! יהיו לך ניסים, לא מגיע לך להיות עני, אתה

הרמב"ם זיע"א כ' טבת התשפ"א

לאורם נלך הילולא דצדיקא

הרמב"ם. רב העיר עכו, רבי יפת בן רבי אליהו, התקשר בקשרי ידידות עם הרמב"ם, ידידות שנמשכה גם לאחר שנים באמצעות קשרי מכתבים, ולבסוף על ידי מינוי של רבי יפת כאחד הדיינים בקהילת אלכסנדריה, שהייתה תחת מרותו של הרמב"ם כראש רבני מצרים. חמישה חדשים לאחר העלייה לארץ ביקרו הרמב"ם, אביו ורבי יפת בירושלים, שהו שם שלושה ימים והתפללו ברה הבית. משם הם נסעו לחברון, והתפללו במערת המכפלה.

בשל מומחיותו הרבה ברפואה, החל הרמב"ם בשנת דתתקמ"א (1185) לשמש כרופא של הווזיר אל-אלפאצ'ל, המשנה למלך, ומאוחר יותר אף של אלפאצ'ל בנו של המלך צלאח א-דין. כתוצאה מכך בילה חלק ניכר מזמנו בארמון המלוכה. סיפורים רבים עוסקים בתקופה זו בחיי הרמב"ם, וברקעם נמצאים תכני החצר וקנאת השרים המוסלמים ברופא היהודי המצליח. מלבד עבודתו בחצר המלך, העניק הרמב"ם מזור להמונים שצבאו על דלתותיו, יהודים ונכרים כאחד. עם זאת, במקביל לעבודתו הרפואית, אפשרה לו שקידתו להפיק יצירות רבות, וכן לשמש כפוסק ומנהיג לקהילה היהודית. שמו יצא למרחוק ונשלחו אליו שאלות רבות בהלכה ובאמונה מכלל יהדות התפוצות. אחת הקהילות שעמדה עמו בקשר רציף הייתה יהדות תימן, שקיבלה על עצמה את הרמב"ם כפוסק וכמנהיג. בעקבות הפרעות הקשות שנערכו בתימן, כתב הרמב"ם את איגרתו המפורסמת אגרת תימן, בה הוא מדריך אותם בעקרונות האמונה. חלקם של יהודי תימן העריצו את הרמב"ם הערצה עזה ועל פי עדותו של הרמב"ם אף הוסיפו לנטוש הקדיש את שמו של הרמב"ם. "בחינתו ובחינתו ובחינתו" דרבנא משה בן מימון. "זכותו תגן עליו אמן."

רבינו משה בר מימון זיע"א ("יד בינים ד'תתצ"ה - כ' בטבת ד'תתקס"ה) היה מגדולי הפוסקים בכל הדורות, אחד האישים החשובים והנערצים ביותר ביהדות: עליו נאמר "ממשה עד משה לא קם כמשה" והוא הוכתר בכינוי "הנשר הגדול".

הרמב"ם נולד בקורדובה, שבאל-אנדלוס, כיום ספרד.

בסוף פירושו למשנה כתב הרמב"ם: "אני משה בר מימון הדיין... התחלתי לחבר פירוש זה הספר ואני בן שלוש ועשרים שנה והשלמתי במצרים ואני בן שלושים שנה שהיא שנת ט' וע' לשטרות"

שושלת היוחסין של הרמב"ם עד רבי יהודה הנשיא. חותם המשנה, המתייחס לזרעו של דוד המלך. את חינוכו ולימודיו רכש הרמב"ם מאביו רבי מימון הדיין, שהשפיע רבות על הגותו, ומכתבי מורו המובהק של רבי מימון - רבי יוסף אבן מיגאש, (הרי מיגאש) אשר שימש כדיין בקורדובה. הרמב"ם ראה עצמו גם כתלמידו של רבו של ה"ר מיגאש - רבי יצחק אלפסי, ה"ר"ף. למרות הערצתו לרבותיו לא נמנע לימים מלחלוק עליהם בהלכה אף בחריפות. כשהיה הרמב"ם בן עשר, נאלצה משפחתו לעזוב את קורדובה שבספרד בעקבות פלישתם של אל-מוואחידון מצפון אפריקה ורדיפתם את יהודי האזור. לאחר מסע נדודים שארך כעשר שנים, ניסתה המשפחה להתיישב בעיר פס שבמרוקו, אך גם שם לא האריכו ימי שלווה, וכעבור חמש שנים נאלצו לעזוב את העיר, עקב התפשטות שלטונם של האל-מוואחידון.

בשנת דתתקכ"ה (1165) הפליגו הרמב"ם ומשפחתו מסבתה (מאוחר יותר מרוקו הספרדית, כיום ספרד). אל עכו שבארץ ישראל, בה התיישבו. הקהילה היהודית בעכו הייתה בימים ההם מהגדולות בארץ ישראל, וקיבלה בכבוד רב את משפחת

קו האמונה
02-6444250

שחור לבן

הצגו לך נשמה
כאן שויה!

אני אוהב כל יהודי

לרכישת מוצרים:
050-9931931
נא להתקשר בין השעות: 9:00-15:00

"רק תסגור את החלון"

"קחו אבנים ותזרקו אל חלון החדר בו מתאכסן אליהם אל'איהוד", הדריכו ההורים את בניהם בשנאה עיוורת. "תעשו כאילו אתם משחקים ותנסו לקלוע אבנים אל תוך החדר."

"כבודו אל יעניש אותם", התחנן המארח לאורחו הדגול. "בבקשה מכבוד תורתו, אם יעניש אותם - עלול אני להסתבך קשות עם הוריהם".

העיר תומיסנת שבמרוקו לבשה חג. הגאון הקדוש רבי יעקב אבוחצירא (כ' בטבת יום פטירתו) הגיע כחלק ממסעותיו למען חיזוק היהדות והרבצת התורה בערי מרוקו, אל תומיסנת.

אכסנייתו של רבי יעקב נקבעה בביתו של אחד מנכבדי יהודי העיר, ויהודי תומיסנת כולם עלצו וששו על הזכות לארח בעירם את הצדיק הקדוש ולשהות במחיצתו. מחוץ לבית המארח כבר השתרכו תורים ארוכים של מבקשי ישועה שבאו לחלוח את פניו של הצדיק שיעתיר עבורם תפילה לבורא כל עולמים.

כמו בכל מקום בגלות, גם בתומיסנת היו גויים שלא מצאה חן בעיניהם העובדה שחכם יהודי זוכה לכבוד מלכים שכזה. אולם גם אותם גויים הספיקו לשמוע את שמעו של רבי יעקב כאיש אלוקים קדוש שסביביו נשערה מאוד ואביו למי שמעז להצר את צעדיו. התחכמו הגויים בתומיסנת ושלחו את ילדיהם הקטנים לשחק ליד בית המארח. היו בטוחים שלא לה לא יעשה דבר.

"קחו אבנים ותזרקו אל חלון החדר בו מתאכסן אליהם אל'איהוד", הדריכו ההורים את בניהם בשנאה עיוורת. "תעשו כאילו אתם משחקים ותנסו לקלוע אבנים אל תוך החדר".

עתה נכנס המארח אל חדרו של רבי יעקב, קיווה בכל לב ששום אבן לא הפריעה ללימודו של הצדיק, וביקש בכל לשון של בקשה לכל יעניש הרב את המוסלמים הצעירים. פחד היטב שמא יבולע לו מהוריהם.

"ניחא", האיר לו רבי יעקב פנים. הן אמרו חז"ל כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה. "אולם אם תואיל בבקשה לסגור את החלון", ביקש מבעל הבית.

"לסגור את החלון?!" תהה המארח. "הן זה יהיה מסוכן יותר. אבן שתפגע בחלון ותנפץ אותו עלולה לגרום

לחתיכים
אל תפחד",
"אל תסגור את החלון ואני מבטיח לך ששום נזק לא ייגרם לך".

סגר המארח את חלון החדר בקומה השנייה, וירד אל הקומה הראשונה לראות בפחד מה יקרה כעת. באותם רגעים התחוללה מול עיניו מהומה רבת. הילדים המוסלמים המשיכו לזרוק אבנים לעבר חדרו של רבי יעקב, אולם ברגע שנסגר החלון - העשוי זכוכית - כמו תריס ברזל אימתני עמד בפני האבנים, וכל אבן שהושלכה התעופפה בחזרה בעוצמה רבה ומכוונת היישר אל הילד שזרק אותה.

זעקות הילדים הפצועים הזעיקו עד מהרה את הוריהם. השכנים המוסלמים זעמו היטב על הרב היהודי. לא השכילו להבין שאיש קדוש הוא ומן השמים נלחמים עבורו. נטלו הטיפשים לידיהם אבנים גדולות יותר, הרבה מעבר למה שיכלו ילדיהם הקטנים להניף, וזרקו אותן בכוח רב אל עבר החלון.

רבי יעקב שקוע היה בתלמודו בשלוות נפש. אזניו אטומות לחלוטין לקולות הנרגשים והזועמים העולים מן הרחוב. בתורת השם חפצו ובה יהגה.

ומן השמים שמרו על תורתו של אותו צדיק לכל תופרע. גם אל עבר ההורים שבו האבנים הכבדות ופצעו אותם נאמנה.

לאחר רגעים ספורים התדפקו נכבדי העדה המוסלמית בפתח הבית של המארח, ביקשו ממנו שיתחנן לרבי יעקב שישלח לאותם בריונים והבטיחו לו שמעתה והלאה ידאגו הם באופן אישי לכל יציקו המוסלמים ליהודים.

אבל מי שלא יודע להתמודד עם בעיות וכשלונות, כל כישלון שובר אותו.

וכך גם בעניין הדיווג. הזוגיות מלאה באתגרים ובניסיונות. אם לא תדעו לקבל את העיכוב בדיווג בהשלמה מלאה - לא תוכלו להצליח גם בזוגיות. אבל אם תצליחו לעמוד בשמחה בניסיון העיכוב בדיווג, זה אומר שאתם המוצלחים האמיתיים, ואתם תמיד תישארו בשמחה ותמשיכו להתקדם ותנצחו בכל המלחמות.

ואיך מקבלים בשמחה את הרווקות? רק על ידי האמונה שה' אוהב אותך ועושה את הטוב ביותר עבורך, והוא רוצה לראות אותך שמח ונשוי באושר, ובידו לתת לך את הדיווג המושלם עבורך כבר ברגע זה, והוא מצטער בצערך בכל רגע ורגע שאתה עדיין לבד וכו', אז למה הוא לא נותן? אך ורק בגלל שהוא יודע שזה הדבר הטוב ביותר עבורך עד הרגע הזה.

הרבה פעמים הצער מהעיכוב בדיווג נובע מזה שאתה מרגיש שעושים לך רע, ששכחו אותך, ולכן אומר רבי נחמן שבפנימיות הדברים כל עצבות היא כעס על ה'. אבל כשאתה מרגיש מעט את אהבתו העצומה עליך - איך אתה יכול לכוּס על מי שעושה עבורך את הטוב המושלם?

וכאשר אתה קונה את האמונה שה' אוהב אותך בניסיון הרווקות, זה יאפשר לך להיות בשמחה למרות כל הקשיים - שזו ההצלחה האמתית. וזה לא יבוא לידי ביטוי רק במציאת הדיווג אלא זה גם יעמוד לך בהתמודדות עם כל קושי וניסיון בהמשך החיים.

יוסף הוא המשביר

בשבוע שעבר כתבנו שיוסף הצדיק ידע להצליח בזמני הכישלון והירידה וזה מה שגרם לו לעלייה בלי גבולות. הוא ספג אמונה יוקדת בשנות נעוריו בבית אביו וזה עמד לו בניסיונות הקשים ביותר במצרים. וזו בדיוק הייתה הדרך שלו להכין את העולם כולו לשבע שנות הרעב. הוא ניצל את שנות השפעה להכנת כלים ומאגרים לשנים הקשות.

אבל התפקיד העיקרי של יוסף היה להכין את עם ישראל לשנות הרעב האמתיות והארוכות של עם ישראל בגלות מצרים.

והמזון שיוסף מצידו בו את עם ישראל היה האמונה השלימה והמוחלטת שה' טוב תמיד. אם עם ישראל היו יודעים ללמוד את הדרך של יוסף בשנים הטובות במצרים - הם היו מקבלים את הכוחות להישאר בשמחה באמת גם בשיא השעבוד, ומסילא כל הגאולה הייתה יפה יותר ומושלמת יותר.

אבל לצערנו הם לא זכו לכך אז, ולכן הגאולה לא הייתה שלימה והיו אחריה גלויות רבות. אבל בדור הזה אנחנו רוצים גאולה שלימה ולכן עלינו להגיע לאמונה השלימה והמוחלטת שה' אוהב אותנו תמיד וזה אומר לשמוח בכל מצב בחיים שלנו ורק על ידי זה נזכה לעלייה הגדולה של הגאולה השלימה שהבטיח לנו ה' יתברך על ידי הנביאים. יהי רצון שנזכה!

בברכת שבת שלום ומבורך

שלום

מוסר הפרשה חידושים לפרשת שבוע

ההודיה שלימות הבריאה

בפרשתנו מסופר שיעקב אבינו ע"ה קיבץ את בניו וברכם והברכה הראשונה שביקר יעקב הייתה ליהודה, שכן את ראובן ושמעון הוא רק הוכיח, ובראשית הברכה הקדים ואמר "יהודה אתה יודוך אחיך", ומובא במדרש (ב"ר סט ה) "אמר לו הקב"ה ליהודה, כיון שהודית, יודוך אחיך שתמלוך עליהם", לאמור כי מעלתו בכח ההודאה, היא סיבת ברכתו למלוכה, כאמור בסמיכת גאולה לתפילה "יחד כולם הודו והמליכו, ואמרו ה' ימלוך לעולם ועד", והיינו כי כחה של כנסת ישראל להשתתף במלכות השי"ת בעולמו, תלוי בשלימות ההכרה שממנה ההודיה. ועל כן אמר רשב"י (ב"ר מח ו) "יודוך אחיך, יהיו כל אחיך נקראין על שמך אין אדם אומר ראובני אנא שמעוני אנא אלא יהודי", כי מהותו ותכליתו של יהודי היא לגלות מלכות השי"ת בעולמו בהודיה. כלשון הרמב"ן הנודעת (סוף פרשת בא) וכוונת כל המצות שנאמין באלהינו ועודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין אל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם יודה לאלהיו שבראו, וענין ההודיה מורה על שלימות כמו ששבת היא שלימות הבריאה כך ההודיה מורה על שלימות הבריאה כמובא בספר האמונה והבטחון לרמב"ן (פרק יא) הלך יעקב אצל לבן ולקח לו בנותיו ויצא ממנו יהודה. והוא היה רביעי כמו כן לאברהם. והוא היה שביעי למספר נפשות אברהם יצחק ויעקב ראובן שמעון לוי ויהודה, כנגד ד' ימי השבוע. נמצא שהוא כנגד השבת. ונאמר ביהודה (בראשית כ"ט) ותעמוד מלדת, ונאמר בשבת (שם ב) וישבות ביום השביעי, כלומר

שבת ועמד ממלאכה. ונאמר ביהודה (שם מט) אתה יודוך אחיך, ובשבת אומר (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה'. הרי שענינו של יהודה עומד כנגד השבת, והצד השווה בשניהם הוא, ששלימות כל המעשים ניכרת בעת השביתה מהמשך העשיה, ומתוך השלימות נובעת ההודיה, ולכן בעת שעמדה מלדת אז הגיעה עת ההודיה. ענין זה שההודיה לקב"ה היא שלימות הבריאה מלמדת אותנו על חשיבות ההודיה, כמו שאנו אומרים בתפילה בברכת אהבת עולם: וְכֵן בְּחֶרֶף מְקַל עִם וְלִשׁוֹן, כלומר בחרת את עם ישראל. וְקִרְבָּתִי מִלִּפְנֵי מַלְאָכָי הַגְּדֹלִי סֵלָה כלומר וקרבתנו לשמך בעת נתינת התורה הקדושה.

בְּאַמְתָּ בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וכו' ומזה נלמד כי כל תכלית התקרבותנו לקב"ה הוא כדי שנזכה להודיה להשם יתברך שזו תכלית הבריאה כאמור לעיל, ובה שהאדם מודה לקב"ה הוא מורה על שלימות מלכות השם יתברך, ולכן לעתיד נאמר ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ושאלו בגמ' (פסחים נ) וכו' כעת ה' לא אחד? ומתצתה הגמ' שם, שכעת כאשר יש לאדם טובה הוא מברך "הטוב והמטיב", וכאשר יש לאדם רעה הוא מברך "דיין האמת", אבל לעתיד יראו שגם מה שנראה בעינינו כרע יהיה טוב ולכן יברכו על הכל הטוב והמטיב, וזה ההבדל בין זמן הגלות לבין הזמן שלעתיד, אבל האדם שזוכה ויש לו דעת כבר עכשיו הוא חי בבחינה שלעתיד והוא עוסק בעבודת התורה, ומודה לקב"ה תמיד בין על הטוב ובין על הרע ובה הוא מכיר והוא מגלה את שלימות מלכות הבורא יתברך, השם יזכה אותנו לעסוק בתורה והודיה לקב"ה תמיד.

כנינים חסידות ברסלב

נִהְיָ אֲנִי לְשִׁבְיָא דְּיִשְׂרָאֵל לְצִדְקָא יוֹם אֶחָד מִיָּמֵי הַשָּׁבָע (ראה ליקו"ה יור"ד ח"א הל' גילוח ה, ח, דף רמא). וְרָבִם נִהְיָ לְצִדְקָא בְּיוֹם ו' וְלִבְלִי לְהַשְׁלִים אֶת הַתַּעֲנִית, רַק לְטַעֲמוֹ דְּבָר מִה בְּסוּף הַיּוֹם, וְהָיוּ אֲמִירִים: הַנְּהִיגוּ אֵלָיו הֵם רַק זָכְרוּן בְּעֶלְמָא שְׁצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְאֵין זֶה הַתְּשׁוּבָה בְּעֶצְמָהּ, כִּי הַתְּשׁוּבָה בְּעֶצְמָהּ זֶה הַתְּשׁוּבָה הָאֲמִתִּית, כֹּל אֶחָד וְהַתְּשׁוּבָה. כָּאֵן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נוֹהֲגִים אֲנִי, לְבִלִּי לְאָכֹל דְּבָר מִן הַחַי בְּיוֹם אֶחָד מִיָּמֵי הַשָּׁבָע. (שיח שרפי קודש - חלק ד דר)

לְפָנֵי פְטִירָתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַ"ת הַתַּאֲנִי, אַחֵר כָּךְ אָמַר לְאֲנִי: "מִה אֲתֶם חוֹשְׁבִים מִדַּע אֲנִי מִתַּאֲנִי, אֲוִי מִשְׁמֵ שְׁפַעְתִּי בְּתוֹרָה וְתַפְלָה, כְּפֹה שְׂיִכּוֹלִי שְׁמִרָתִי עַל הַזֶּמֶן - אֲוִי מִתַּאֲנִי אֲנִי, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם יִצְאָתִי יְדִי חוֹבֶת הַתְּמִימִת שְׁלִקְדָנִי רַבְנִי." (שם ב-תרגו)

מוֹהֲרַ"ת הַתַּבְּטָא פֻּעֵם, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַרְהוּרֵי חֶרֶטָה עַל הַזֶּמֶן הָרֵב שֶׁלֹּא שָׁהָה אֶצֶל רַבְנֵי בְּחִי, אֶף-עַל-פִּי שְׁעָסַק אֶז בְּתוֹרָה וְתַפְלָה, כִּי הָיָה צָרִיךְ יוֹתֵר לְהַסְתַּוְּפֵי בְּצִלָּה שֶׁל רַבְנֵי וְלִהְיוֹת בְּשִׁפּוּשׁוֹ, וְעַל-יְדֵי זֶה הָיָה מְקַבֵּל מִסָּפֵי עוֹד תוֹרָה הַרְבֵּה, וְהָיָה זֶה טוֹבָה נִצְחִית לוֹ וְלִבְלִי הָעוֹלָם. וְכִמּוּבָא בְּסִפְּר "הַפְּדוּת" (אות תַּפְלָה, סִימָן א'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "צָרִיךְ אָדָם לְהִיָּת בְּכִסְף וּמִשְׁתוֹקֵק לְטוֹב הַפְּלִי, אֶף-עַל-פִּי שֶׁיִּשְׁלֹף לוֹ לְבַד הַפְּסִד." (שישק ב-תרכ).

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

אני עובד לפרנסתי כצלם, ביקשו ממני לצלם סרט בבית קברות, המטרה כמובן לצורכי חיזוק והתעוררות הלב, האם יש איסור לצלם את הקברים או בית הקברות?

יש שרצו לומר שיש בזה חשש איסור, מכיון שנפסק בשלחן ערוך (יורה דעה סימן שס"ד) שאסור ליהנות מהקבר ומהבניין של הקבר (שם מבואר שאסור להישען על קבר וכדומה), אמנם להלכה אנו נוקטים שאין איסור לצלם קברים, כי ראיית דבר אינה נחשבת להנאה, וכמו שמבואר בגמרא (פסחים כ"ז) שקול ומראה וריח אין בהם מעילה, כך הוא הדין לענייננו שאין בזה נחשב לשימוש בקבר ומותר לצלם בבית הקברות. שו"ת חלק לוי (להרב פולאק סימן קכ"ז).

כהן יחיד בבית הכנסת, ויש לו אזכרה ורוצה לעלות למפטיר האם יכול לעלות לעליית כהן ואחרי זה

לעליית מפטיר, או שיש בזה איסור?

בשלחן ערוך מבואר שלכתחילה מי שעלה לתורה פעם אחת לא יעלה שוב לעליית מפטיר. רמ"א סימן רפ"ב סעיף ה'. לכן במקום שיש עוד כהנים לכתחילה עדיף שיעלה רק לעליית כהן ולא יעלה למפטיר, ובדיעבד שכבר קנה את העליה והוא מצטער אם לא יעלה למפטיר מותר שיעלה גם לעליית כהן וגם לעליית מפטיר ואין צורך להחמיר להוציא מחוץ לבית הכנסת ולהעלות ישראל במקום כהן. יביע אומר חלק ו' (אורח חיים סימן כ"ה אות ב') ילקוט יוסף (סימן קמ"ד אות ו'). ויש אומרים שאם הוא כהן יחיד רשאי לעשות כן לכתחילה ויש חולקים. הלכה כהר"ה (סימן קמ"ד אות י') וגראה שבמקום צורך יש להקל בזה לכתחילה. על פי המגן אברהם (סימן קמ"ד סעיף קטן ט').

השעון קיר טקטק בשבת בצורה שהפריעה לי בשנתי, האם יהיה מותר לטלטל את השעון ולהצניעו במקום אחר כדי שאוכל להמשיך לישון?

שעון קיר הוא דבר שאדם מייחד לו מקום ואינו מטלטל

אותו, ולכן אף שאינו כלי אסור מכל מקום כתב המשנה ברורה (סימן שי"ח סעיף קטן ח') כתב שאסור לטלטל שעון קיר מכיון שמייחדים לו מקום בבית, וכן נוהגים האשכנזים. ולספרדים מותר לטלטל שעון זה, ואינו נקרא מוקצה רק בשני תנאים: א) שיהיה כלי שמלאכתו לאיסור. ב) שמייחד לו מקום. ומכיון ששעון קיר אינו כלי אסור אינו מוקצה ומותר לטלטלו. הליכות עולם (חלק ג' עמ' ר"א) אשמרה שבת (חלק ב' פרק ד' סימן ג'). ויש פוסקים הספרדים שנטו להחמיר גם בזה. אור לציון (חלק ב' פרק כ"א אות ב').

אם האשה נמצאת בבית יולדות וכדומה בשבת, ונשארו האב עם בנותיו בביתם, מי ידליק את הנרות, האם האב ידליק או שתדליק אחת הבנות?

אם אין בנות ידליק הבעל, ואם יש בת גדולה, הבת תדליק והיא קודמת לאביה לענין הדלקת הנרות. (מרן הרב אלישיב בספר שבות יצחק).

היכן המקום הראוי ביותר להדלקת נרות שבת, האם בחדר שינה או במקום שבו רגילים לאכול?

עיקר המצווה היא להדליק בחדר האוכל, כפי שמבואר בזוהר הקדוש, (פרשת עקב דף רע"ב עמוד ב').